

Мићо Савановић
ПРАМЕН

Уредник
Зоран Колунџија

Рецензениј
Мирко Вуковић

Мићо Савановић

ПРАМЕН

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

РАСПОЛУЋЕН

Располућен сном о јави
Дух танану струну двори
И у Тамо и у Амо
У једном се двојност твори

Разголићен до бестида
Дух ко вулкан бурно гори
И у Тамо и у Амо
Неречено кроз реч ори

ПИСМА ПЛАНИНИ

ПЉУНУТ У ЛИЦЕ

Вију вуци врлетима воље
Помодрело чекање
Тражи жишку на огњишту
Не стижемо да чујемо
Шта каже пасуљ
Пљунут у лице врелој води

Светлост запада
У раље запада
Мудрост се топи у пљувачку
Испод језика

ИЗА

Све је ту
Сва времена
И трке су у празно
И наизврат
Улудо
Сиромашење духа
И само небо у осмех
У радост се претворити да

Остало је
Иза смрти остало

А ГОРЕ, ИСПОД

У грчу згрчен
Човек без збора
Лази кроз теснац
Али се мора

Сивило густо
Недаћа влада
Нема се куда
И ветри нада

А горе испод
Капка сљемена
Миши прогризли
Врећу времена

СВЕТЛОМРАЧЈЕ

Пролазим годоред бивства.
Сенке – праискуства гошће,
Дозиви чулног ткивства –
Клепећу ко штап о прошће.

Тама светло – светло тама,
Из смерности снага моћна;
Мор морала црна драма –
Светломрачја даноноћна.

ЛЕПАК ПРЕКО УСТА

Песма слава неба крик
Поста тужни дављеник
Помор духа потоп снова
У бујици сљеме крова

Тама чама магла густа
Пут у фластер преко уста
Песма вулкан врела лава
У асфалту мртва глава

АРШИН

Срце тесно
Широки пороци
Дух заточен
У болесној боци

Живот кратак
А жеље дугачке
Нигде тачке
А све наопачке

Дан прекратак
Нестрпљење дуго
Имаш једно
Бес пуца на друго

Плитак респект
Магловита хтења
Пут у непут
Ниска понижења

Мајке трудне
А јалови оци
Исти аршин
Људима и стоци

ЗА ВРАТ СОМУ

Ричу врапци ржу свиње
Јулска жега леди иње

Мраз премеће песак врео
Облак за врат сому сео

Вилин коњиц потковице
Носи као потпетице

Да се купе ту су паре
Слепом мишу наочаре

У сред подне стара сова
На роштиљу врти слова

Јада среда петак кука
На четворо пукла брука

ТРГОВИНА

Био човек
Ал до даске
Згуби образ
Иза маске

Био човек
Пламен пламу
Прода душу
Купи чаму

Био човек
Ал одступи
Прода срце
Сламу купи

Био човек
Сад ни пола
Страћи људскост
Џаба школа

БРВНО

Ексер кује даске труле
Памет прави уму штуле

Потковице глуме гуме
Голетима шуме шуме

Из камена врца суза
Туђа глава туђа муза

Електронске моћне справе
Јарчевима брвно праве

Склони ми се једна стоко
Неуму је дно дубоко

ЦРВ У УГАРКУ

Месец чула оком дана скита
Лови осмех глувих сателита

Пчеле пузе а лете корњаче
Краве скиче а ричу крмаче

Мазга јаше поткованог зеца
Крвник крије главу иза свеца

Моцарт муца кроз улицу слепу
Пишти болно умност у процепу

Дух заточен у замку и варку
Муку мучи ко црв у угарку

СНАГА НА ТЕСНАЦУ

Може л' бити то што не зна шта је
Да би био то што бити мора
Или чувар небеских ширина
Да се тама на њем не усири
Може ли се у се поуздати
Да је виспрен док искреност гради
На теснацу да открили врата
Где ће чути беседу бескраја
Која вечност с тренем снова спаја

Може л' стопит окамине суза
Да сапере нечист и немире
Може ли се ослонити на се
Да разуме што би разум било
Изнад себе да постави сунце
Чија светлост сенке не оставља
На којој ће срести се са духом
Којег доби небу да га води
Што га има да би га имало
У вечности меру да сагледа

ПРИ ОВОЈ СТРЦИ

КУД ЛИ СУ ПУТИ
ПРИ ОВОЈ СТРЦИ

У гору вуци
У поље Турци

КУД ЂЕМО С ВЕРОМ
У ОВОЈ ЖМУРЦИ

У гору вуци
У поље Турци

О СРЦЕ МЕТО
СТРАХУ И МУЦИ

У поље Турци
У гору вуци

ЧОВЕК РАЗАПЕТ
СРЦЕ У РУЦИ

У поље Турци
У гору вуци

ПРОГОНИ СОТОНИ
ИЗГОНИ МРЦИ

У поље Турци
У гору вуци